

(I) ΤΗΝ ΥΠΟΠΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΠΟΛΕΩΣ

ΟΙ ΛΩΠΟΔΥΤΕΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Η νέες μέθοδοι των κακοποιών. Η διπλή ζωή της κ. Μαριζ ντε Λωριέρ. Η γνωριμία της με τους «άσους» των λωποδυτών. Πώς της έδωσαν τ' αυτοκίνητό της. Το μεγαλοπρεπές δωρό του «Κοκό» προς τη φίλη του. Πώς άνευκαλύφθη η κλοπή του. Η έκδίκη της έκκεντρικής Παρισινής. Το τέλος ενός άπάχη που δεν ήταν ήσσνης. Πώς κλέβουν σήμερα τ' αυτοκίνητα στην κοσμοπολι, κλπ.

A

τοκίνητα.

Η κ. Μαριζ ντε Λωριέρ, ύστερ' από το θάνατο του άνδρός της, άρχισε να κάνει μία πολύ παράδοξη ζωή. Έκατέλειψε τον κόσμο των σαλονιών και τούς συγγενείς της κι' έγκατεστάθη στη συνοικία του Σαιν-Μαρτέν. Ήθελε να γνωρίση, όπως έλεγε, το πραγματικό Παρίσι με τ' ειθύλλια του, τις ύποπτες «επιχειρήσεις» των ανθρώπων του «ουαφιού» και τους έρωτες των γυναικών του πεζοδρομίου. Έπειτα όμως από ένα μήνα δεν άργησε να βαρεθί αυτή τη ζωή και να ξαναγυρίσει περισσότερο απογοητευμένη στο μέγαρό της. Απ' αυτήν ώστόσο την περιπέτειά της, δεν μπορούσε να ξεχάση μερικά πρόσωπα, τ' όποια της είχαν κάνει μεγάλη εντύπωση. Ήταν οι «άσους» των άπατειών, οι μεγάλοι λωποδύτες κι' οι έγκληματίαι που «εξεκουράζονταν», ύστερ' από μία μακροχρόνια παραμονή στα κάτεργα. Η κ. ντε Λωριέρ μιλούσε τη γλώσσα τους, διηγείτο στις φίλες της όλες τις περιπέτειες τους κι' όταν καμμία φορά τους συναντούσε στο δρόμο, σταμάταγε τ' αυτοκίνητό της για να τους χαϊρετήση. Κοντολογίς, η Μαριζ ντε Λωριέρ ήταν ή πιο άγαπημένη γυναίκα στον υπόκοσμο της κοσμοπόλεως.

Άνάμεσα ώστόσο σ' αυτούς τους κακοποιούς, ύπάρχουν, όπως είπαμε, κι' οι λωποδύτες των αυτοκινήτων. Οι σύντροφοί τους δεν τους έχουν σε μεγάλη εκτίμηση. Το έπαγγελμα τους δεν χρειάζεται και πολλές ικανότητες. Έπειτα κι' οι ίδιοι δεν έχουν ούτε ήερο, ούτε όσιο. Προσπαθούν άκόμη να ξεγελάσουν ό ένας τον άλλον. Γι' αυτό δεν είχαν και σε μεγάλη εκτίμηση την «κόμηση», όπως έλεγαν την Μαριζ ντε Λωριέρ. Ένα βράδυ λοιπόν που βρήκαν έξω από την Όπερα την πολυτελή λιμουζίνα της άνεθιγαν σ' αυτήν, χωρίς να διστάσουν, κι' εξαφανίστηκαν. Η έκκεντρική άριστοκράτισσα, όταν βγήκε από το θέατρο κι' είδε ότι έλειπε τ' αυτοκίνητό της, δεν είπε τίποτε στην άστυνομία. Κατάλαβε ότι θά ήταν «βρωμοδουλειά» κανενός παληού συντρόφου της. Κι' έπειδή αυτό την πείραζε, γιατί έδειχνε ότι τα αίσθηματά των άπάχων δεν είνε διόλου ιπποτικά άποφάσεις ν' ανακαλύψη μόνη της το λωποδύτη, ν' τον έξευτελίση και κατόπιν ν' τον παραδώση στην άστυνομία. Και από την άλλη μέρα άρχισε τις έρευνές της. Γύρισε σ' όλα τα «στέκια» αυτών των κακοποιών, έπεσκέφθηκε τ' όποια γκαράζ και τ' καταστήματα αυτοκινήτων, μά δεν άνακάλυψε πουθενά τη λιμουζίνα της. Σ' έν' άπ' αυτά τ' άκέντρα ώστόσο πληροφορήθηκε ότι ένας κάποιος «Κοκό» είχε κάνει δωρό στη φίλη του έν' αυτοκίνητο, για να κατακτήση την καρδιά της. Έκείνη όμως θυμόταν πολύ καλά ότι ό «Κοκό» ποτέ δεν είχε τόσα

ΥΤΕΣ τις ήμέρες ή Παρισινή άστυνομία άναγκάστηκε πάλι ν' άσχοληθί με τούς διάσημους λωποδύτες των αυτοκινήτων και να βάλη στο χέρι μερικούς άπ' αυτούς, χάρις στο καταπληκτικό μνημονικό μιας κυρίας της άριστοκρατίας. Άξίζει τον κόπο να σ' άναφέρουμε αυτή την ιστορία, πριν σ' περιγράψουμε τις νέες μεθόδους που μεταχειρίζονται οι κακοποιοί για να κλέβουν και να πουλούν κατόπιν τ' α-

πολλά λεφτά κι' ότι ζούσε κλέβοντας στα χαρτιά. Δεν ήταν λοιπόν δυνατό να είχε αγοράσει αυτό τ' αυτοκίνητο. Και πήγε άμέσως και θρήκε τον «Κοκό». Μά εκείνος άρνήθηκε ότι τ' αυτοκίνητο που είχε κλέψει, ήταν το δικό της. Η Μαριζ ντε Λωριέρ όμως δεν γελιόταν εύκολα.

—Πρόσεξε, του είπε, θά γίνης άφορμή να σ' ας χαλάση τις δουλειές ή άστυνομία! Άν δεν μου δώσης τ' αυτοκίνητό μου, θά το πληρώσης πολύ ακριβά.

Μά ό «Κοκό» και πάλι διαμαρτυρήθηκε. Της πρότεινε μάλιστα να τη βοηθήσει στις έρευνές της! Η Μαριζ ντε Λωριέρ θυμόταν καλά ότι στο μπροστινό καθίσμα της λιμουζίνας της κι' άκρ'όπως δίπλα από το τιμόνι, ύπρχε κρυφωμένη μία πινέζα! Η ίδια μάλιστα την είχε κρυφώσει εκεί μία μέρα, όταν την βρήκε μπαίνοντας σ' αυτοκίνητο. Κανείς βέβαια από τούς κακοποιούς δεν θά φανταζόταν ότι αυτή ή πινέζα μπορούσε να τούς προδώση. Έτσι μάλιστα είδε τ' αυτοκίνητο της φίλης του «Κοκό», του είπε χωρίς δισταγή.

—Έχασες το παγινίδι! Φρόντισε να μην άντικρύσης τούς συνδελφούς σου, γιατί θά πληρώσης με τη ζωή σου την προσβολή που τούς έκανες!

Κατόπιν ή κ. ντε Λωριέρ πήγε στην άστυνομία, κατήγγειλε τον «Κοκό» κι' άποκάλυψε όλα τα μυστικά της συμμορίας του. Οι άστυνομικοί έσπευσαν να συλλάβουν τ' άμέλη της σπειρας και την όμορφη φίλη αυτού του άπάχη κι' έδωσαν πίσω τ' αυτοκίνητο στην κ. Μαριζ ντε Λωριέρ. Ό «Κοκό» δεν βρέθηκε όμως πουθενά. Είχε κρυφθί φαίνεται για να γλυτώσει τ' άκατ'εργα. Μά δεν μπόρεσε να ξεφύγ' κι' από τούς παληούς φίλους της «κόμησης», οι όποιοι ήθελαν να «επιλύουν» την προσβολή που της είχε κάνει. Κι' ένα πρωί οι άστυνομικοί θρήκαν το πτώμα του στο δρόμο κομματιασμένο από τις μαχαίριες. Αύτη είνε ή ιστορία που διακέδασε τελευταίως τούς Παρισινούς. Και τώρα θα σ' άναφέρουμε τις νέες μεθόδους που μεταχειρίζονται οι λωποδύτες των αυτοκινήτων. Είνε παρμένες από τις πληροφορίες που έδωσε ή κ. Μαριζ ντε Λωριέρ στην άστυνομία κι' είνε άπόλυτα εξακριβωμένες.

Η σπείρες των διαφόρων λωποδυτών των αυτοκινήτων σήμερα μεταχειρίζονται πολύ πρωτότυπους τρόπους για να κλέβουν τις λιμουζίνες. Δεν εργάζονται πια με τ' παλιά «ουσθήματα». Έκείνο τον καιρό βέβαια που δεν ήσαν γνωστοί στην άστυνομία, ήταν άρκετο ν' άνεθούν σ' ένα αυτοκίνητο, να τ' οδηγήσουν στο γκαράζ τους, να το άλλάζουν τον αριθμό της δόειας κυκλοφορίας του και τον αριθμό της μηχανής του, να το θάβουν και να το εύκολο-πυλίσουν στα καταστήματα της Λεωφόρου Μεγάλης Στρατιάς ή της Πλατείας Όμονίας. Τώρα όμως τα πράγματα έχουν άλλάξει. Οι άστυνομικοί έβρουν πια αυτά τ' «κόλπα» τους κι' έχουν άνακαλύψει τ' παλιά κρυφή γέγα τους. Δεν μπορούν λοιπόν να τούς ξεγελάσουν. Έτσι άναγκάστηκαν να μεταχειρισθούν καινούργια τεχνάσματα για να τούς ξεσπαστούν. Μόλις πάρουν λοιπόν τ' αυτοκίνητο, όσο καινούργιο κι' άν είνε, φροντίζουν να το τρακάρουν πάνω στα δένδρα μιας λεωφόρου και να το γαλάσουν. Έπειτα το άλλάζουν πρόχειρα τον αριθμό και μ' ένα άλλο δικό τους αυτοκίνητο το δένουν, για να τ' οδηγήσουν στο γκαράζ. Κανείς βέβαια άστυνομικός ή κι' ό ιδιοκτήτης άκόμη του άμαξιού δεν μπορεί να φαντασθί ότι αυτό το ασασθαλισμένο αυτοκίνητο είνε έκενο που έχει κλαπεί. Έτσι οι λωποδύτες τ' μεταφέρουν άνευόχλητοι σ' ένα δικό τους συνεργείο για να το επιδιορθώσουν,

Κατόπιν βγαίνουν για ν' ανακαλύψουν άλλο θύμα, το οποίο εφιν συνήθως ένας τίμιος σωφέρ. Μπαίνουν στ' αυτοκίνητό του και τού λέν να τους πάει σ' ένα πρακτέιο. Αύτοι οι λωποδύτες είνε πάντα καλοντυμένοι και δέν φαίνονται καθόλου ύποπτοι. Ο σωφέρ φυσικά δέχεται πρόθυμα να τους υπηρετήσει. Μόλις όμως φτάσουν σ' ένα έρμηκο μέρος του επιτίθενται, τόν δένουν σφιχτά, τόν φιδώνουν κι' έπειτα τόν κουβαλούν με τ' αυτοκίνητό του στο γκαράζ. Έκει παίρνουν το δίπλωμα του σωφέρ και τόν αριθμό του αυτοκινήτου του και τόν βάζουν στην κλεμμένη επίσης λιμουζίνα. Έπειτα ένας απ' αυτούς, ανειδίχτης βγαίνει στους δρόμους του Παρισιού τη λιμουζίνα και τραβάει προς τη Λυών ή σε καμιά άλλη πόλη για νά τήν πουλήσει. Κάποις δέν μπορεί νά τους ενοχλήσει, γιατί ή εξέφάνισι του σωφέρ και του αυτοκινήτου του δέν έχει ακόμη μαθευτή. Όταν δέ αφήσουν ελεύθερο το σωφέρ τόν τρομοκρατούν τόσο πολύ, ώστε ο άνθρωπος δέν τολμάει να πη λέει για όσα είδε κι' άκουσε. Μ' αυτό τόν τρόπο, πάνω από διακόσια αυτοκίνητα το χρόνο εξαφανίζονται μυστηριωδώς από το Παρίσι, χωρίς νά μαθευτή τί απόγιναν.

Μιά άλλη πάλι μέθοδος τους είνε ή ακόλουθη: Παρακολουθούν τίς πλούσιες κυρίες ή τα κορίτσια που οδηγούν μόνα τους αυτοκίνητα και περιμένουν την κατάλληλη ευκαιρία για νά εξαφινίσουν το «κόλπο» τους. Μόλις λοιπόν θρουν μι' αυτές τίς σωφέρνες μόνη να στέκεται κάπου, πλησιάζουν, πηδούν με μιά πρόφασι στο «μαρσιπέ» του αυτοκινήτου, ανοίγουν την πόρτα και καθόνται δίπλα της. Με τήν πείλην δέ τόν περιστρέφουν τους, αναγκάζουν την ωμορφη σωφέρνα νά τους μεταφέρει στο κρησφύγετό τους. Έκει τήν κρατούν αιχμάλωτο... μέχρι νά πουλήσουν τ' αυτοκίνητό της και κατόπιν τήν αφήνουν ελεύθερη. Ένωείται φροντίζουν σ' αυτό το διάστημα νά εidoποιήσουν την οικογένεια της νά μην ανησυχή, γιατί ή κυρία ή ή δεσποινίς πήγε ένα μικρό ταξείδι. Πολλοί μάλιστα εξαναγκάζουν τά ίδια τά θύματα τους νά γράψουν ένα καθησυχαστικό γράμμα στους γονείς τους. Σ' αυτές τίς περιπτώσεις δέν χρειάζεται ούτε ν' αλλάξουν τόν αριθμό τ' άμαξιού, ούτε το χρώμα του. Το πουλούν έτσι με τιμή ευκαιρίας σ'όν άφελή άγοραστή κι' αυτός κατόπιν βρίσκει τόν υπελά του ως... κλεπταποδόχος!

Μέχρι σήμερα, θύματα αυτού του τεχνάσματος τών κακοποιών, έχουν πέσει πολλές γυναίκες τίς άριστοκρατίας, γιατί όλες έχουν πολυτελή αυτοκίνητα. Το τελευταίο κρούσμα μιάς τέτοιας μυστηριώδους εξαφανίσεως ανεγράφει σ' αστυνομικό δελτίο δώ κι' είκοσι μέρες. Οι γονείς της δεσποινίδος Ροζίν ντε Ρομέλ, πρίν νά... εidoποιηθύν από τήν κόρη τους, λίγες ώρες μετά τήν εξαφάνισι της, ανησυχού, ζήτησαν τη συνδρομή της αστυνομίας, νομίζοντας ότι έπρόκειτο περί τυφωρής άπαγωγής. Η αστυνομία άναστατώθηκε για ν' ανακαλύψει τους έρωτες τους, μα δέν τους βρήκε πουθενά. Έπειτα από λίγες μέρες ώστόσο ή Ροζίν ντε Ρομέλ γύρισε μ' ένα ταξί στο σπίτι της και διηγήθηκε την περιπέτεια της. Έπρόκειτο άπλούστατα περί μιάς κοινοτάτης κλοπής αυτοκινήτου! Τί πέλοι που είνε τέλος πάντων αυτοί οι κ. κ. λωποδύτες τών αυτοκινήτων! Ετυχώς ότι ή άποκαλύψετις έκεκτημένης κ. Μαριζ ντε Λωριέλ διεφώτισαν αρκετά τους αστυνομικούς, ώστε νά μπορούν τώρα νά κρηδώνουν έναν εξοντωτικό πόλεμο έναντιόν αυτών τών κακοποιών, που έχουν αξιοληθί σημαντικά στην κοσμοπολί. Γιατί στο Παρίσι ή κλοπή ενός αυτοκινήτου είνε ή πιο εύκολη κι' ή πιο άσφαλής έπιχείρησις τών ανθρώπων του ύποκομου.

ΖΑΝ ΚΛΟΜΠ

ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ

ΖΕΣ ΓΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

Η άπόρροεκτη καμαριέρα.—Συγγνώμη, κυρία, αλλά καθώς κρατάνε το ρολόγι, ξέφυγε από τά χέρια μου κι' έπεσε... Η οικοδόεποινα.—Ω, θεέ μου!... Καί τώρα δέν εργάζεται!...

Η καμαριέρα.—Δέν ξέρω, κυρία. Έπεσε κάτω στο πεζοδόμο από την ταράτσα. Θα πάω μ' α στιγμή κάτω νά δώ και θει σάς πού!...

... Παιδί με πνεύμα.

Ένα άγοράκι ελξε κάνει κάποια άταξία και για νά το τιμωρήσουν οι γονείς του, το έστειλαν νά καθήσει ήσυχα στην κάμαρά του. Πράγματι πήγε εκεί νά καθήσει τόνον ήσυχ, ώστε σέ λίγο οι γονείς του έτρεξαν νά δούν τί κάνει. Τό βρήκαν λωπιδά νά γράφει ένα γράμμα.

—Γράφει ένα γράμμα συγγνώμης; το ρώτησαν.

—Σάν θέλετε νά ξέρετε, άπάντησε ο μικρός, γράφω σ'όν άρχιεπίσκοπο της Κανταβουρίας και του ζητώ νά μου δώση την άδεια νά σάς διαψευσθώ!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Σε μερικές περιφέρειες της Κίνας υπάρχουν έκαληρίες, ή όποιες εκλέδουν κανονικά ειστήρια για τήν είσοδο τών πιστών...στον Παράδεισο!...

—Στήν Γουινουαλάνια ένας δημόσιος υπάλληλος εκδικήθηκε κατά τόν πρωτοτυπώτερο τρόπο τόν όδοντογιατρό του.

—Έπειδή τόν θεωρούσε υπέτιθνο για τήν καταστροφή δύο όντωνών του, μιά μέρα, κατά τήν διάρκεια της κούφας που τού έκανε στο έργο-στηό του και τή στιγμή άκριβώς πού ο όδοντογιατρός τού καθάρισε ένα από τά κατεστραμμένα δόντια του, ο εκδικητικός πλάτης εκλείσε άπότομα και με δίνιμα τó στόμα του και τού άπέκοψε ένα δαχτύλο!...

—Στους έρωμούς της Ούγγρας πόλεως Βέτοσπερε έπεσαν από τά σύννεφα εκατοντάδες άγροάκιες, τίς όποιες μάζψαν με δικαιολογημένη χαρά οι κάτοικοι.

—Η άγριόπαπες αυτές ήσαν εξαντλημένες, λόγω του ψύχους και τού μακρινού άποδημητικού ταξείδιού τών.

—Θά το πιστέψετε; Στήν κτηνοτροφική γάρμα τού μίστερ Χιλ, στήν Αγγλική πόλ. Μάτσαμσνιτ, παραπατάεται το έξης καταπληκτικό φαινόμενο: φυτρώνει χορτάρι στις μαλίσμαρες ράχες τών ποδάτων!...

—Η ατία της Ιδιοτροπίας αυτής της βλαστήσεως όφείλεται στήν άνομολία της ύγρασίας της άτμοσφαιρας.

—Ο κτηνοτρόφος Μπέν Ρόμπερτς, από το Ρέντ Ουάτερ της Αλμπέρτα, πήγε τελευταίως στο πηγάδι του νά τραβήξει έναν κουβά νερό.

—Φαντασθήτε όμως τήν κατάληξι του όταν άκουσε νά βγαίνουν από μέσα από το πηγάδι, οι πύ άνομοτικοί ήχο όχρηστρας!...

—Από τήν ήμέρα αυτή όευτυχής κτηνοτρόφος πηγαίνει στο πηγάδι του και παρακολουθεί όλα τά γελοιοφωνικά προγράμματα της ήμέρας.

—Τό φαινόμενον αυτό δέν έχει εξηγηθή ακόμη από τους ειδικούς.

—Η βραχύτερη ασηροδραμική γραμμή τού κόσμου βρίσκεται στήν πόλ. τού Βατικανού.

—Τό μήκος της είνε 533 μέτρα!...

—Η παντομία εισήχθη στο θέατρο από τούς Ρωμαίους.

—Τά πρότα δέ πρόσωπα της παντομίας ήσαν ο Άρλεκίνος, ή Κοκορνάνα κι' ο Έλ Πανταλέον.

—Σύμφωνα με τίς στατιστικές τών ειδικών, το βάρος όλων τών διαμαντιών που έχουν εξαχθή ως τώρα από τη γη, ανερχεται σε 50 τόννους.

—Η τυπογραφία έγινε γνωστή στους Κινέζους από το 135 π. Χ., και στήν Ιαπωνία από το 364 π. Χ.

—Ένας παίκτης τού γκολφ, ο όποιος ελξε χάσει τήν μυάλια του, κατά τήν διάρκεια ενός παιχνιδιού στο γήπεδο Τιφινγκς της Πλασκόβης, καθόρθωσε έπειτα από πολλές άναζητήσεις νά τήν βρή σφηνωμένη ανάμεσα στα δύο κέρατα μιάς κατσίκας!

—Στήν τελευταία φωτογραφική έκδοσι τού Λονδίνου εξέτιθή ή μηκρότερη φωτογραφική μηχανή τού κόσμου.

—Η μηχανή αυτή έχει το μέγεθος τού νυχιού τού αντίχειρος ενός ανθρώπου και ο φακός της το μέγεθος της κεφαλής μιάς συνήθους καρφίτσας.

—Στό Σιάγκο έγινε ένας διαγωνισμός μαγειρικής.

—Τό πρώτο βραβίο το κέρδισε ένας πάτωρ, ο όποιος σε μιά ώρα μαγειρεύει και σερβίρει τρία νοστιμάτα είδη φαγητών!

—Ο μίστερ Ζόζεφ Μάλτπαϊν, από το Τάττεσχαλ τού Λίνκονσαϊρ, ο όποιος πέθανε τόν περασμένο μήνα σε ήλικία 92 χρόνων, άφησε 44 διατεργόνα, 100 τρισεργόνα και 2 τέταρτα εγγόνα.

—Η ενήχας τού ξύλου, όταν ποτιστή με λάδι ή λίπος, μεταβάλλεται σε πρώτης τάξεως κατάπλασμα για το κρύο.

—Έπίσης μπορεί νά χρησιμοποιηθή και γιά' αλοιφή.

—Οι Άμερικανοί ίδρυσαν ένα Μουσείο, το όποον περιέχει όλα τά κεμήλια τών αυτοδημιούργητων δασύμων άνδρών.

—Στό Μουσείο αυτό ύπάρχει, μεταξύ άλλων, ή πέννα με τήν όποιαν ο διεσκατωμυριολόγος Άνδρέας Κάρνεσι, ο γινός τού όφαντοφρού, άπέγραψε το πρώτο τόν τσέκ, το πρώτο δολάριο που κέρδισε από τή δουλειά του ο Τζόν Ροκφέλλερ, ο όποιος ήταν γινός γεωργού, το σφυρί με το όποιο ο Έδισον κάρφωσε πρόκες όταν ήταν έπατάτης σ' ένα συνεργείο έπισκευής σιδηροδρομικών γραμμών κ.λ.

—Υπάρχει επίσης στο Μουσείο αυτό και ένα έντυπο από τήν πρώτη έφημερίδα που πούλησε στους δρόμους ο διεσκατωμυριολόγος Βάντεριμλιν, όταν ήταν ακόμα έφημεριδοπώλης!

—Οι καθόρθως άνεκαλύφθηκαν απ' τούς Έντεους, έδώ και 500 χρόνια.

—Τό πρώτο έργοστάσιο κατασκευής κατάπτρων λειτουργούσε στή μικρή νήσο Μουρβό, 30 μίλια από το λιμάνι της Βενετίας.

—Ένα από τά πιο περιέργια επαγγέλματα, είνε κι' αυτό που έξασκει ο μίστερ Γ. Ρουϊνύ, στο Λονδίνο.

—Ο άνθρωπος αυτός αγοράζει και πωλεί ανθρώπινους σκελετούς, και κάνει αυτή τή μακαβρία δουλειά ο Ρουϊνύ από μικρό παιδί.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ